

AECEE İST

İSTANBUL AVRUPA GENÇLİK FORUMU DERNEĞİ

NISAN 1997

YIL:1

SAYI:1

- Tiyatro Festivali
- Yüksek Öğretim Tartışması
- Kalitedeki Başarımız : Brisa
- Bisikletle İki Ülke
- Gökçeada'dan Notlar

PAMUKBANK

BOĞAZIÇI'NDE BİR YUNANLI

Türk-Yunan ilişkilerini anlamak zor... Politikacılar iki kayalık parçasını sorun yapar, medya körtükler, biri direğe tırmandı diye diğeri boynundan vurur, diğeri kalkar seksen yaşındaki nineyi hastanelik eder. Stelyo Berberakis hep kötü şeyler bildirir Atina'dan ama bir bakarsınız iki sporcu el ele Plaka'dan barış mesajları verir. Sevinirsiniz, ama aynı gün Selanik'te ertesi gün de İstanbul'da basketbolcuların kafalarına bozuk paralar yağar. Eğer hiç bahane yoksa patlıcanlı musakka kimin milli yemeği diye tartışma çıkar. Aslında bu karşılıklı kin "böyle gelmiş böyle gider" gibi gözüküyor çoğu kimseye, ama dostluk için umut yok da değil. Suyun iki tarafında barış şarkıları söylensin diye çaba gösterenler de var. İşte bir dostluk elçisi: Anna Stravkopoulou. Bu genç kadın, geçtiğimiz okul yılında Boğaziçi'nde verdiği derslerle Türk öğrencilerin hem öğretmeni, hem dostu hem de danışmanı, kısaca "Sevgili Anna'sı" oldu. Stravkopoulou, programda yer alan kredili Antik Yunanca derslerinin yanısıra gönüllü öğrencilere Modern Yunanca dersleri de verdi. Öğrenciler bu dersler için kredi almadılar, kendisi de herhangi bir maddi karşılık almadı. Ama sonuçta herkes birşeyler kazandı. Bu Yunanlı dostumuzla havadan sudan, ama en çok da iki ülke arasındaki ilişkilerden konuştuk.

-Türkiye'ye gelirken amacınız neydi?

-Karagöz oyunu üzerine çalışmalar yaptığım için amacım Türkçe öğrenmekti. Onasis Vakfı tarafından finanse edilen Yunan dili eğitim projesine dahil olarak Boğaziçi Üniversitesi'ne geldim. Şimdi ben öğrencilerime, daha doğrusu arkadaşlarıma, Yunanca öğretiyorum, onlar da bana Türkçe.

-Üniversite sizden Antik Yunanca vermenizi istedi. Modern Yunanca dersi verme fikri nasıl doğdu?

-Antik Yunanca, şu anda üniversitede kredili ders statüsünde. Öğrenciler geliyorlar, derslere giriyorlar, not alıyorlar. Ama benim asıl amacım Türk gençlerine şu anda Yunanistan toprakları üzerinde konuşulan dili öğretmekti. Okul yönetimi dersi deneme amacıyla kredisiz olarak vermeme kabul etti. Öğrenciler gerçekten büyük ilgi gösterdiler. Bazıları mesleki kariyerleri için, bazıları ilginç buldukları için, hatta bazıları sırf Yunanca şarkıları anlayabilmek için geliyorlar. Sınav stresinden uzakta oldukça zevkli bir ortam oluşturduk.

-İstanbul ve Türkiye hakkında ne düşünüyorsunuz?

-Türkiye'de nüfus çok genç. İnsanların dinamizmi ve mevcut potansiyel etkileyici. Aslına bakılırsa hep üniversite ortamında bulunduğum için şehri pek öğrenemedim. Ancak Boğaziçi Üniversitesi'nde mükemmel bir atmosfer var. İnsanların bana olan nazik davranışları beni çok sevindiriyor. Özellikle Kardak Krizi sırasında yaşanan anlamsız olaylar yüzünden mutsuz olduğum zamanlarda, en büyük desteği öğretim görevlisi dostlarımdan ve öğrencilerimden gördüm. Şunu ifade etmeliyim ki, Yunanlı olduğum için hiçbir Türk vatandaşından ters bir laf işitmedim. Doğrusu da bu değil mi?

-Gelirken hiç önyargınız yok muydu?

-Olsa zaten gelmezdim. Ben şanslıyım çünkü uzun süre ABD'de yaşadığım için Yunanistan'da politikacıların ve basının yarattığı olumsuz ortamdan uzak kaldım. Bunun yanında ailemin Anadolu kökenli olması da bunda bir etken tabii ki.

Zaten Yunanistan'da sadece anakarada yaşayanlar Türkler hakkında olumsuz düşünceler beslerler. sınırda ve adalarda yaşayan Yunan vatandaşları içinde birçok Türk dostu bulabilirsiniz.

-İki ülke arasındaki ilişkilerin düzelebilmesi için ne yapılmalı sizce?

-En önemlisi gençlerin bazı şeyler üzerinde sağlıklı düşüncelerini sağlamak. Sonra gerisi kendiliğinden gelecektir. Biz burada çok güzel bir adım attık. Benim bugün Yunanca öğrettiğim gençler yarın önemli pozisyonlarda olacaklar. İşte o zaman ilişkiler düzelebilir. Geçmişte iki ülkenin de birbirine karşı hataları oldu, ama önemli olan gelecektir. Artık geçmişi unutup, geleceğe bakmalıyız.

Anna artık İstanbul'da değil. Bağlı olduğu kurum onu ABD'ye Harvard Üniversitesi'ne gönderdi. Ama öğrencileri onu unutmadı. Boğaziçi-Harvard arasında mektup köprüsü kuruldu bile. Anna Stravkopoulou ve öğrencileri bir sembol, belki de geleceğe yakılan ufak bir ışık. Bu ışığın iyice büyümesi ve tüm Ege'yi aydınlatabilmesi için görev gençlere düşüyor. Yıllarca hep aynı hataya düştük. Sürekli kendimizi haklı gördük, daha ilkokulda yeni okuma-yazma öğrenen çocuğun önüne Barbar Yunan hikayeleri koyduk. Yunanlılar da bizden geri kalmadılar hani. Yıllarca Osmanlı boyunduruğunda kalmanın getirdiği tarihsel eziklikle ellerine geçen her fırsatı Türkiye aleyhine kullandılar. Onlar da kendilerine göre haklıydılar tabii. Haklı kim dersiniz, işte Anna, işte öğrencileri. Onlar dünyaya at gözlüğü ile bakarak hiçbir sorunun çözülmemeyeceğini anlamış olan şanslı kişilerden. Yassou Anna, se agapoume!

Altay ATLI